HET BINNENHOF 16-5-1987 (01)

K87/989

VRIES,DOLF DE

(Gesloten gordijnen)

Mager werk van Dolf de Vries

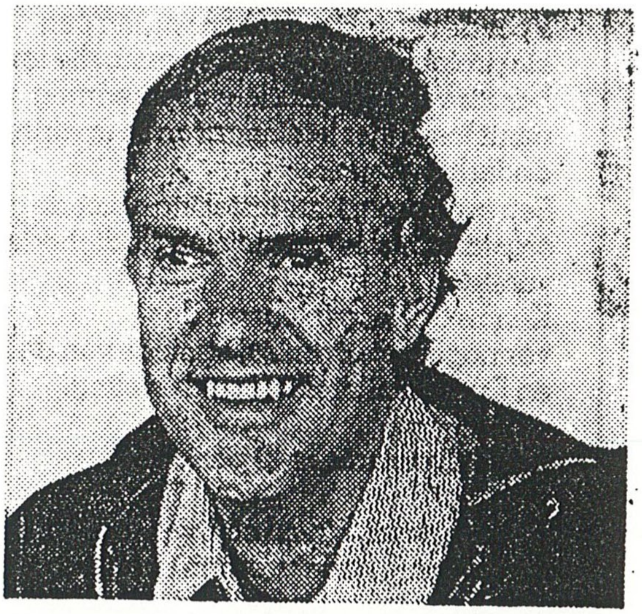

Dolf de Vries mist originaliteit

De muze van de toneelkunst heeft Dolf de Vries goed bedeeld, de muze van de schrijfkunst vond dat kennelijk genoeg en deed het op haar beurt aanmerkelijk zuiniger. Acteur, wereldreiziger en auteur De Vries mist in zijn laatste (en nieuwste) rol namelijk nèt datgene wat de literator onderscheidt van de stukjesschrijver. Noem het originaliteit.

Zowel wat de keuze van zijn onderwerpen als zijn taalgebruik betreft beweegt Hagenaar De Vries zich over meer dan platgetreden paden. Dat hoeft overigens geen bezwaar te zijn voor wie graag aardige, alledaagse vertellingen leest. Dat, en niets anders, moet de lezer verwachten die De Vries' nieuwste bundel met korte verhalen ter hand neemt. „Gesloten Gordijnen", behandelt alle thema's die je in elf tekstfragmenten maar mee kunt pakken: jeugdherinneringen, ik-vorm, ouderdom en onttakeling, hij-vorm, liefde, oudere heer-jong meisje, artiestenmilieu, derde wereld. IJver kan men De Vries derhalve niet ontzeggen. Maar altijd blijft hij aan de oppervlakte. En omdat hij allerminst een begenadigd stilist is, weet hij dat aperte gebrek aan inhoud maar zelden te compenseren door boeiende staaltjes van taalvaardigheid. Aardige vertelsels, maar beslist niet meer.

Dolf de Vries: „Gesloten Gordijnen". Uitgegeven bij Van Holkema & Warendorf. Prijs *f* 19,90